

[Kristen Amby.]

for at skulle fare ind i en eller anden Byplan, som de lærde ikke engang er enige om, men som i Virkeligheden skal bestemme vor Bys Udseende paa dette centrale Sted i de næste Par Hundrede Aar.

Jeg beder dog om, at man vil betænke, hvorvidt det er rigtigt, naar man endelig skal sanere dette Kvarter og genopbygge det, at gøre det uden den nøjest mulige Overvejelse.

Man taler om, at man skal genopbygge Haandværkerlokaler, og jeg ved ikke hvad — jeg synes, det er det rene Snak. Hvordan skal de Mennesker, der næsten ingenting betaler for at have et lille Haandværkerlokale i disse Baggaarde, hvordan i al Verden tror man, at disse Mennesker skal kunne betale de Lokalepriser, der her bliver Tale om? Jeg forstaar slet ikke, hvorfor dette Kvarter, naar det virkelig skal ryddeliggøres og saneres til Bunds, skal være et Kvarter med Værksteder. Det kunde man have andre Steder. Jeg vilde hellere rydde hele Gammelholm og lave Værksteder i det grimme Kvarter dernede. Hvis man endelig skulde bygge noget her mellem Kongens Have, Kongens Nytorv, næsten ud til Langelinie strækker det sig, i hvert Fald til Nyboder og Store Kongensgade, det smukkeste, centrale Sted i København, beder jeg om, at man, inden man gaar til en Bebyggelse af et saadant Kvarter, udskriver en offentlig Konkurrence. Det haster dog ikke saa forfærdelig med Genopbygningen. Det, der haster, er Nedrivningen af de daarlige Huse, Ryddeliggørelse af Grundene og Opførelse af de rigtige Erstatningsboliger.

I Haab om, at man ogsaa vil behandle selve Spørgsmaalet ud fra disse Synspunkter, skal jeg tilsige mit Partis velvillige Støtte til Behandlingen af Lovforslaget i et Udvalg, som jeg, hvis ikke andre gør det, vil foreslaa nedsat.

Oluf Pedersen: Tanken om Sanering af visse Kvarterer i de store Byer og særlig da i de ofte forfærdelige Boliger i Borgergade og Adelgade her i København er i sig selv god. Om de Planer, der foreligger, skal jeg i øvrigt ikke udtale mig, dem faar vi vel Lejlighed til at se. Nægtes kan det ikke, at det er et stort Projekt, og der er vigtige Problemer om Erstatningsboliger og Erstatning for de ubrugelige Huse, som vel i Virkeligheden burde have været forbudt til Beboelse.

Beklageligt er det, at det offentlige for at gennemføre et saadant Projekt skal købe

den Grundværdi, som er skabt af selve Samfundet. Det drejer sig for Borgergade og Adelgade om ca. 14,5 Mill. Kr. Det er mange Penge at skulle give, i Stedet for at man selv skulde eje Arealerne. At den rette Ejer skal købe dem af andre, er urimeligt, men det er et Problem for sig.

Naar man i Lovforslaget gaar ind for, at de Huse, der bygges, skal kunne fritages for Bygningsskat, dog kun for et begrænset Tidsrum, giver jeg Tanken min Tilslutning. Jeg synes, det er udmærket, om man kunde fritage for Bygningsskat. Jeg synes, man altid burde fritage for Bygningsskat og for alle Bygningsskatter. Det er urimeligt, at man straffer Byggeriet. Det er for øvrigt underligt, at man opretholder saadanne Forhold, at Folk skal straffes, fordi de bygger, samtidig med at man giver Belønning derfor.

Naar man i Lovforslaget har forladt Ministeriets Byggeudvalgs Forslag om, at der ogsaa skulde gives Fritagelse for Bygningsskat til Amtet, er det, fordi man vil hævde, at det er den eneste Skat, Amtet har. Men der synes jeg, man kunde have gaaet den Vej, at man kunde have inddraget for disse Bygninger hele Grundværdien og derved have faaet Dækning i Stedet for at gaa til denne Bygningsskat for Amternes Vedkommende.

Naar man staar over for et Projekt som det foreliggende, rejser der sig utvivlsomt det Spørgsmaal, om der ikke i dette Projekt rummes store Spekulationsmuligheder, og om det ikke var muligt at finde en Form, hvorved man kunde undgaa denne Spekulation. Her forekommer det mig, at man burde have gaaet den Vej, at disse Grunde, naar det drejer sig om Sanering, skulde overtages af det offentlige, og saa skulde de sælges igen af det offentlige efter Principperne i Loven af 4. Oktober 1919. Anvendelsen af dette Princip vilde egne sig ganske udmærket for Byggeriet i Borgergade og Adelgade. Det vilde hindre Spekulation. Jeg anbefaler denne Tanke til Overvejelse i et Udvalg.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning for at fremføre en Berigtigelse.

Kristen Amby: Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at jeg i min Tale som Ophavsmand til de Planer, jeg omtalte, har nævnt det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen. Dette er naturligvis en ren Fortællelse; jeg har villet sige: det ærede Medlem